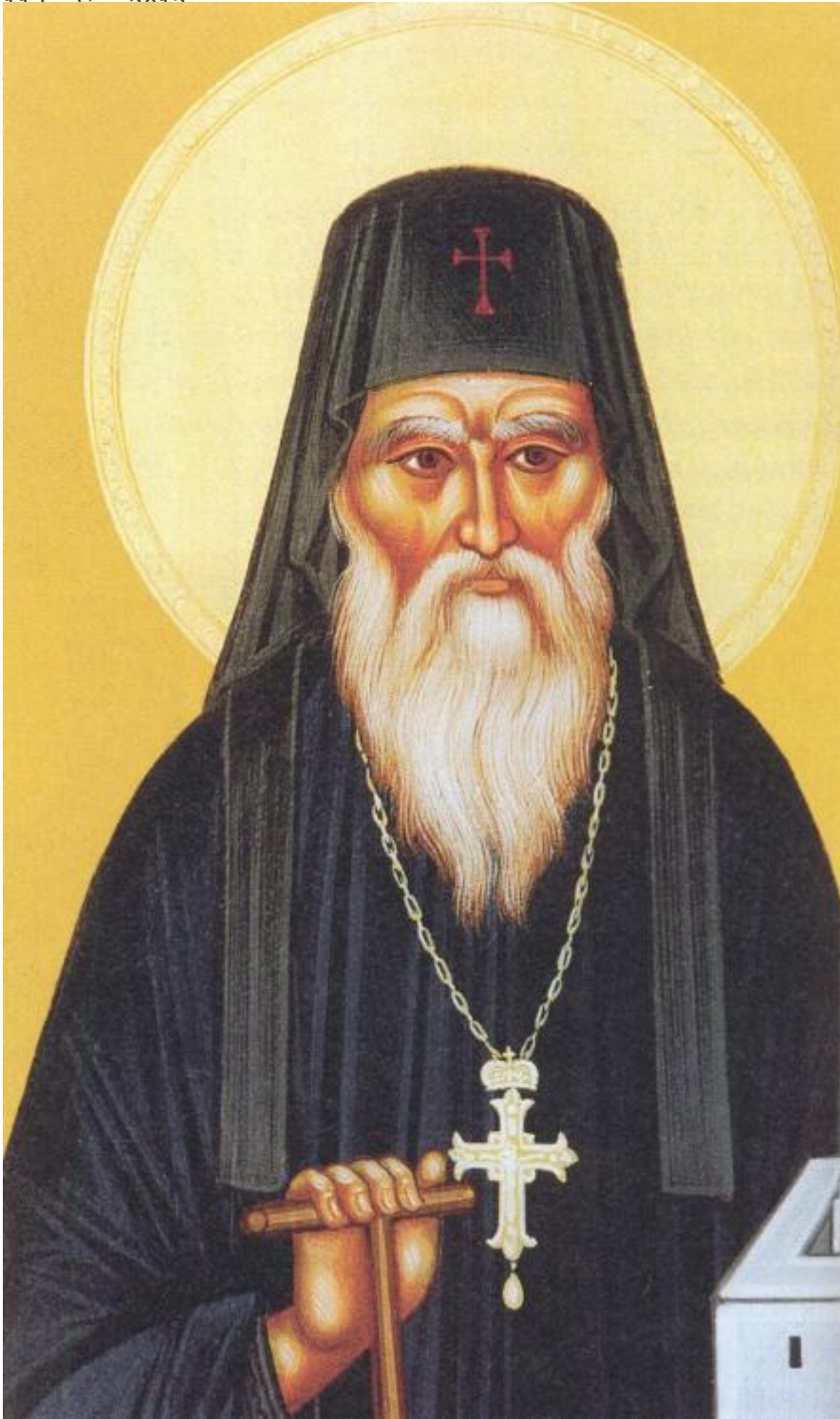

Αγιορείτης

Γεννήθηκε στην Μάρπησσα της Πάρου το 1748 και είχε το επώνυμο Παπαδόπουλος. Νέος μετέβη στο Άγιον Όρος και έγινε μαθητής της Βατοπαιδινής

Αθωνιάδος Σχολής. Διδάσκαλο του είχε το συντοπίτη του όσιο Αθανάσιο τον Πάριο από τον οποίο «αντέγραψε και εφάρμοσε ισόβια τον πύρινο ζήλο και την ασταμάτητη, ακαταπόνητη δράση για τη δόξα του Παντοκράτορα».

Ο σχολάρχης της Αθωνιάδος άρχιμ. Νικηφόρος Μικραγιαννανίτης αναφέρει ότι «κατά την εποχή του Παρίου ή Αθωνιάς γνώρισε λαμπρές ημέρες και μαθητές του πρόκοψαν στην αρετή όπως ο Νεομάρτυρας άγιος Αθανάσιος Κουλακιώτης και ο κτίτορας της Μονής του Μεγάλου Δένδρου στην Πάρο όσιος Κύριλλος Παπαδόπουλος». Στο Άγιον Όρος παρέμεινε ως μοναχός αρκετό χρόνο διδασκόμενος τα «ιερά γράμματα», αλλά και τη θύραθεν σοφία και συνδέθηκε με το αναγεννητικό κίνημα των ιεροπρεπών κολλυβάδων και τους κυρίους εκπροσώπους του. Μεταξύ αυτών ήταν και οι αυτάδελφοι Ιερόθεος και Φιλόθεος Γεωργίου, που κατόπιν μετέβησαν στην Πάρο και έγιναν νέοι κτίτορες και ανακαινιστές της ιεράς μονής Ζωοδόχου Πηγής Λογγοβάρδας. Κατά την παραμονή του στο Άγιον Όρος «ή συναναστροφή του με τους οσίους γέροντες και ο πόθος του για αύξηση της αρετής τον ανέδειξαν διαπρεπή πατέρα, του οποίου ή αρετή και ή παιδεία δεν συγκρινόταν με κανενός άλλου συγχρόνου του Αγιορείτου ασκητού».

Μετά την αναχώρηση του από το Άγιον Όρος ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως για τις αρετές του και τις γνώσεις του τον διορίζει «γενικόν ιεροκήρυκα Αιγαίου». Κατέστη διαπρύσιος κήρυκας του θείου λόγου και «όπου επήγαινε έστηνε, καθώς ο Κοσμάς ο Αιτωλός, ένα μεγαλόσταυρο και μ' αυτόν για σύμβολο και λάβαρο εκφωνούσε πύρινους λόγους». Τα φλογερά του και συνεχή κηρύγματα ήταν λίαν εποικοδομητικά αλλά και διακριτικά ελεγκτικά. Κατά το μυστήριο της εξομολογήσεως και των ιδιαιτέρων συζητήσεων ήταν αρκετά φιλόστοργος, παραμυθητικός κι ενισχυτικός.

Το 1811 συναντάται ως ιεροκήρυκας και εξομολόγος στην Αττική. Γράφει σχετικά ένας ευεργετηθείς νέος για τη συνέχιση των σπουδών του: «Διέβη εκείθεν ο Ιεροκήρυξ Κύριλλος εκ Πάρου, τον όποιον ή κοινή φήμη ωνόμαζεν ασκητήν, επειδή εξήλθεν εκ του όρους του Άθωνος, όπου πριν εμόναζε και περιήρχετο τας νήσους του Αιγαίου Πελάγους και τα χωρία της Ελλάδος κηρύττων τον λόγον του Θεού και εξομολογών τους προσερχομένους προς αυτόν προς τον σκοπόν τούτον». Το 1823 βαπτίζει Οθωμανίδα στην Πάρο.

Ο σπουδαίος αυτός ιεραπόστολος και λίγο γνωστός και ομολογητής της Ορθοδόξου πίστεως έφθασε κηρύττοντας μέχρι την Καισάρεια της Καππαδοκίας και το Αϊβαλί της Μικράς Ασίας. Ο όσιος Κύριλλος διέπρεψε και ως «Ιδανικός παιδαγωγός, εξομολόγος και πνευματικός καθοδηγητής. Ιδιαίτερα με τη θεία λατρεία και τα ιερά μυστήρια της Εκκλησίας δυνάμωνε, παρηγορούσε, στερέωνε, και έκανε καταληπτή σ' όλους την ένσαρκο οικονομία του ακαταλήπτου Λόγου του Θεού. Η παρρησία του μπροστά στους ισχυρούς πολιτικούς και εκκλησιαστικούς άνδρες ήταν τόση, που δε δίσταζε να τους ελέγχει, ως άλλος Πρόδρομος και

Ηλιού, για τυχόν αταξίες και αδικίες, παρ' όλο που αυτή ή συμπεριφορά του κόστισε πολύ. Απειλήθηκε, υπέστη κακώσεις και πολλές απόπειρες δολοφονίας από τους αλλοπίστους».

Η παραμονή και παρουσία του στην Πάρο δημιούργησε επιρροή στους ευσεβείς κατοίκους της, θερμό φιλομόναχο πνεύμα και αναγέννηση στον μοναχισμό του νησιού. Κατά τη διαμονή του στη μονή του Αγίου Αντωνίου Μάρπησας τον επισκέφθηκαν ο όσιος Αρσένιος μετά του Γέροντος του Δανιήλ, όπως αναφέρει ο όσιος Φιλόθεος Ζερβάκος: «Ἦλθον εἰς Πάρον μόνον με τα ράσα που εφόρουν φεύγοντες την κατ' αυτών επιδρομήν του Δράμαλη, τους έστειλεν ο Ηγούμενος Φιλόθεος εἰς την μονήν του Αγίου Αντωνίου κειμένην εν Μαρπίσση προς τον εκεί διαμένοντα διάσημον Ιεραπόστολον Εθνοκήρυκα Κύριλλον Παπαδόπουλον όστις ησύχαζεν εκεί με τινάς αδελφούς Αγιορείτας εκ των λεγομένων Κολλυβάδων οίτινες είχαν καταφύγει εκεί προς ησυχίαν».

Ο όσιος Κύριλλος υπήρξε ανακαινιστής της μονής των καλογραιών Χριστού Δάσους Πάρου» «εις πάσαν χρείαν αυτής επαρκών, πνευματικός πατήρ συμβουλευών, συντρέχων, βοηθών, παραμυθούμενος. Ιδιαιτέρως δε συνδεδεμένος προς τους εν τη Μονή Λογγοβάρδας γέροντας Φιλόθεον και Ιερόθεον και διά πάσης τιμής και αγάπης αυτούς περιέπων ανέθηκεν εις τον πρώτον να συντάξη τον Κανονισμόν της Μονής Καλογραιών». Υπήρξεν επίσης ανακαινιστής της ιεράς μονής Αγίου Γεωργίου Λαγκάδα και ο μεσολαβητής για την αναβίωση της μονής Λογγοβάρδας και της μονής Φανερωμένης Νάξου.

Ο όσιος Κύριλλος πλουτίσθηκε από το χάρισμα της προοράσεως και της θαυματουργίας. Σταύρωσε φίδι και νεκρώθηκε, έθεσε το ράσο του στη θάλασσα και ταξίδευσε και κτύπησε τον βράχο στην άνυδρη μονή του Αγίου Γεωργίου κι εξήλθε αγίασμα που τρέχει μέχρι σήμερα. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 11 Ιουλίου 1833 στη μονή του Αγίου Γεωργίου, της οποίας υπήρξε ανακαινιστής και ηγούμενος κι εκεί ετάφη. Η τιμία κάρα του σώζεται στη μονή του Αγίου Γεωργίου. Η μνήμη του τελείται στις 11 Ιουλίου.

Πηγή: Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου, [Βατοπαιδινό Συναξάρι](#)

Έκδοσις Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος, 2007